कुरुष्वाधिरथे वीर मिषतां सर्व्वधन्विनां। मनोगतं मम ह्यासीद्भीष्मद्रोणौ महारथौ।
अर्ज्जुनं भीमसेनञ्च निहन्तारावितिं ध्रुवं। ताभ्यां यदकृतं वीर वीरकर्म्म महाम्रधे।
तत् कर्म्म कुरु राधेय वज्रपाणिरिवापरः। गृहाण धर्म्मराजं वा जहि वा त्वं धनञ्जयं।
भीमसेनञ्च राधेय माद्रीपुत्रौ यमावपि। जयश्च तेऽस्तु भद्रन्ते प्रयाहि भरतर्षभ। १६९०
पाण्डुपुत्रस्य सैन्यानि कुरु सर्व्वाणि भस्मसात्। ततस्तूर्य्यसहस्राणि भेरीणामयुतानि च।
वाद्यमानान्यरोचन्त मेघशब्दा यथा दिवि। प्रतिगृह्य तु तद्वाक्यं रथस्थो रथसत्तमः।
अभ्यभाषत राधेयः शल्यं युद्धविशारदं। चोदयाश्वान्महाबाहो यावद्धन्मि धनञ्जयं।
भीमसेनं यमौ चोभौ राजानञ्च युधिष्ठिरं। अद्य पश्यतु मे शल्य बाहुवीर्य्यं धनञ्जयः।
अस्यतः कङ्कपत्राणां सहस्राणि शतानि च। अद्य क्षेप्स्याम्यहं शल्य शरान् परमतेजनान्। १६९५
पाण्डवानां विनाशाय दुर्य्योधनजयाय च।
॥ शल्य उवाच ॥ सूतपुत्र कथं नु त्वं पाण्डवानवमन्यसे। सर्व्वास्त्रज्ञान् महेष्वासान् सर्व्वानेव महाबलान्।
अनिवर्त्तिनो महाभागानजय्यान् सत्यविक्रमान्। अपि सञ्जनयेयुर्यै भयं साक्षाच्छतक्रतोः।
यदा श्रोष्यसि निर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः। राधेय गाण्डिवस्याजौ तदा नैवं वदिष्यसि।
यदा द्रक्ष्यसि भीमेन क्षुद्ररानीकमाहवे। विशीर्णदन्तं निहतं तदा नैवं वदिष्यसि। १७००
यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे धर्म्मपुत्रं यमौ तथा। शितैः पृषत्कैः कुर्व्वाणमभ्रच्छायामिवाम्बरे।
अस्यतः शिखतश्चारीन् लघुहस्तान् दुरासदान्। पार्थिवानपि चान्यांस्त्वं तदा नैवं वदिष्यसि।
॥ सञ्जय उवाच ॥ अनादृत्य तु तद्वाक्यं मद्रराजेन भाषितं। याहीत्येवाब्रवीद्वाक्यं मद्रराजं तरस्विनं।
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि कर्णशल्यसंवादे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ दृष्ट्वा कर्णं महेष्वासं युयुत्सुं समवस्थितं। चुक्रुशुः कुरवः सर्व्वे हृष्टरूपाः समन्ततः।
ततो दुन्दुभिनिर्घोषैर्भेरीणां निनदेन च। वाणशब्दैश्च विविधैर्गर्ज्जितैश्च तरस्विनां। १७०५
निर्य्ययुस्तावका युद्धे मृत्युं कृत्वा निवर्त्तनं। प्रयाते तु ततः कर्णे योधेषु मुदितेषु च।
चचाल पृथिवी राजन् ररास च सुविस्तरं। निःसरन्तो व्यदृश्यन्त सूर्य्यात् सप्त महाग्रहाः।
उल्कापाताश्च सञ्जग्मुर्दिशां दाहास्तथैव च। शुष्काशन्यश्च सम्पेतुर्व्ववुर्व्वाताश्च भैरवाः।
मृगपक्षिगणाश्चैव पृतनां वङ्कशस्तव। अपसव्यं तदा चक्रुर्व्वेदयन्तो महाभयं।
प्रस्थितस्य च कर्णस्य निपेतुस्तुरगा भुवि। अस्त्रिवर्षञ्च पतितमन्तरीक्षाद्भयानकं। १७१०
जज्वलुश्चैव शस्त्राणि ध्वजाश्चैव चकम्पिरे। अश्रूणि च व्यमुञ्चन्त वाहनानि विशाम्पते।
एते चान्ये च बहव उत्पातास्तत्र दारुणाः। समुत्पेतुर्व्विनाशाय कौरवाणां सुदारुणाः।
न च तान् गणयामासुः सर्व्वे दैवेन मोहिताः। प्रस्थितं सूतपुत्रञ्च जयेत्यूचुर्न्नराधिपाः।
निर्ज्जितान् पाण्डवांश्चैव मेनिरे तत्र कौरवाः।
ततो रथस्थः परवीरहन्ता भीष्मद्रोणावतिवीर्य्यौ समीक्ष्य। समुज्ज्वलद्भास्करपावकाभो वैकर्त्तनोऽसौ रथकुञ्जरो नृप। १७१५